

Αριθ. 33.

Έτους Δ.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Τιμή τῆς Συνδρομῆς

Έτησια, Τάλαρα Δίστηλα 6

Εξαμηνιαία 3

Τριμηνιαία 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδας, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ κἀκεῖ τοῦ Κράτους, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΤΕΤΑΡΤῃ, 1 ΜΑΪΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Αρ. 10,198. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Αρ. 10,196 Διατάγματος ἀφορῶντος τὰ περὶ τῆς ἐνοικιάσεως τῶν ἐφετεινῶν προσώπων τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος,

Διατάττει.

Α'. Ὁ Κύριος Γεώργιος Σταῦρος Μέλος τοῦ Πανελληνίου καὶ τῆς ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπῆς, ὁ Κύριος Τάσσης Μαγκίνας Μέλος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Τμήματος τοῦ Πανελληνίου, καὶ ὁ Κύριος Ἀναστάσιος Σ. Χαραλάμπους Μέλος τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Τμήματος, σχηματίζουσι τὴν Κεντρικὴν Ἐπιτροπὴν, ἣτις μέλλει νὰ ἐνεργήσῃ τὰ τῆς δημοσίου ἐνοικιάσεως τῶν προσώπων τῆς Πελοποννήσου.

Β'. Ὁ Κύριος Ἰωάννης Κοντουμάς Μέλος τοῦ ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Τμήματος τοῦ Πανελληνίου θέλει ἐπέχει προσωρινῶς τὸν τόπον τοῦ Κυρίου Γεωργίου Σταύρου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας Ἐπιτροπὴν μέχρι τῆς ἐπανόδου του.

Ἐν Καλαμάτῃ, τῇ 25 Μαρτίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης.

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας

Π. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Αρ. 10,987. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ Κύριος Μαρῖνος Κλάδος διορίζεται Προσωρινὸς Διοικητὴς τῶν ἐπαρχιῶν Καλαβρύτων καὶ Βοστίτσας.

Ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἀχαΐας θέλει καταστήσει

αὐτὸν εἰς τὰ τῆς Ἀρχῆς καὶ θέλει τὸν ἐφοδιάσει μὲ τὰς ἀναγκαιὰς ὁδηγίας.

Ἐν Καλαβρύτων, τῇ 15 Ἀπριλίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματ. τῆς Ἐπικρατείας

Π. ΣΠΑΝΟΠΟΥΛΟΣ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 29 Ἀπριλίου 1829.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας

Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

ΕΓΧΩΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐξ Αἰγίνης, 1 Μαΐου.

Περὶ Ληψις γράμματος ἐξ Ἀργους, τῆς 13 Ἀπριλίου.

Σήμερον ἤξιώθημεν νὰ δεχθῶμεν εἰς τὴν πόλιν μας τὸν στρατάρχην Μαγκίωνα Μαιζῶνα. Ἀπὸ προχθὲς, ἅμα εἰδοποιήθημεν τὴν εἰς Τριπολιτσὰν ἀφίξιν τῆς Α. Ε., ἐξῆλθε τὸ ἰσχυρὸν εἰς ὑπάντησιν, καὶ ἡ καλητέρα τῆς πόλεως οἰκία ἡτοιμάσθη εἰς κατάλυμα κατεστολισμένη μὲ ἄνθη.

Ἐξῆλθον δὲ εἰς προὔπαντησιν τοῦ στρατάρχου οἱ δημογέροντες μετὰ τοῦ κλήρου, πλῆθος λαοῦ καὶ τὰ παῖδια καὶ κοράτια τῆς ἀλληλοδιδασκτικῆς σχολῆς τῆς πόλεως. Ὁ δρόμος ἦτο στρωμένος ἀπὸ κλάδους δάφνης καὶ ἐλαίας.

Δύο παῖδες μετὰ δέκα κορασίων τῆς σχολῆς ἐλθόντες πρὸς τὸν στρατηγὸν, φθάσαντα εἰς τὴν κατοικίαν του, προσέφερον εἰς αὐτὸν στέφανον ἐλαίας, ἐκφωνοῦντες τοὺς ἐξῆς εὐχαριστηρίους λόγους.

“ Ὑπέρλαμπρε Μαρσάλε,

„Μικρὰ καὶ ἄκακα παῖδια μὲ ἀθάνα καὶ εἰλικρινὴ ψυχὴν ἐρχόμεθα νὰ σᾶς προσφέρωμεν τὸν ἀπλοῦν τοῦτον στέφανον, δειγμὰ τῆς ὁποίας χρεωστοῦμεν εὐγνωμοσύνης εἰς τὰς τρεῖς Συμμάχους Δυνάμεις καὶ κατ' ἐξοχὴν εἰς τὸν Χριστιανικώτατον Βασιλέα, διὰ τὰς εὐεργεσίας των, τὴν ἐλευθερίαν μας καὶ τὸν φῶτισμόν μας. Ὁ Ὑψιστος νὰ διαφυλάτῃ τοὺς θρόνους αὐτῶν ἀκλονήτους εἰς τοὺς αἰῶνας! Ἀμήν. „

Μετὰ ταῦτα δὲ ἐξεφώνησε καὶ ὁ Κύριος Ἰω. Τσουλουφιάδης τὸ ἐξῆς ἐγκώμιον:

Βέβαια πεπρωμένον ἦτον ἄνθρωπος, ὑπέρλαμπρος καὶ ὑπερ-

Πελοποννήσου, δὲν ἠδυνήθησαν, διὰ περιστάσεις ἰδιαιτέρας, νὰ λάβωσιν εὐτυχῇ ἐκδασιν· ὅτι ὁ ἀρχηγὸς ἐκείνος διατηρεῖται εἰς τὰς στρατιωτικὰς Δέσεις του, καὶ οἱ Ἕλληνες ἀδυνατοῦν νὰ ἐμποδίσωσι τὰ στρατεύματά του ἀπὸ τὸν ἀγ-
πάζωσι καὶ μεταφέρωσι τὰ γεννήματα· ὅτι ὁ Κόμης Κα-
ποδίστριας ἐπικαλεῖται τὴν σήμερον ἐξωτερικῆς δυνάμεως
συνδρομὴν· καὶ ὅτι τέλος πάντων τὰ εἰς ἄλλους τόπους συμ-
βαίνοντα φαίνονται ὅτι ἀπαιτοῦν, ὥστε αἱ συμμαχικαὶ αὐ-
λαὶ νὰ σκεφθῶσι περὶ τῶν παρεπομένων, τὰ ὅποια ἐνεδέχεται
νὰ προέλθωσιν ἐξ αὐτῶν.

Ὁ Κόμης Ἀβερδεῖνος παρετήρησεν ὅτι ἐξ αἰτίας τῶν
περιστάσεων τούτων ἡ Κυβέρνησις τῆς Β. Α. Μ. φρονεῖ ὅτι
πρέπει ν' ἀποδεχθῇ τὴν παρὰ τῆς Χ. Α. Μ. γενομένην πρό-
τασιν· ὅτι ἡ Β. Α. Μ. δὲν εὐρίσκεται εἰς κατάστασιν ὥστε
νὰ στείλῃ ὅπωςδήποτε στρατεύματα εἰς τὴν Πελοπόννησον,
ἀλλὰ θέλει συμβάλλει πάσῃ δυνάμει εἰς ἐκδασιν τοῦ προ-
τεθειμένου μέτρου, εἴτε διὰ τῆς αὐξήσεως τῶν ἐν τῇ Μεσο-
γείῳ ναυτικῶν τῆς δυνάμεως, ἐὰν ἐκρίνετο ἀναγκαῖον ἀπὸ
τοὺς συμμάχους τῆς, εἴτε διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν πλοίων
τῆς εἰς τὴν μετακομιδὴν τῶν στρατευμάτων· ὅτι τέλος πάν-
των ἡ Β. Α. Μ. κάμνουσα τὴν ἀπόφασιν ταύτην, εἶναι ἐν-
τελῶς πεπεισμένη ὅτι καὶ ἡ Χ. Α. Μ. δὲν θέλει ἀπομα-
κρυνθῇ τῶν ἀρχῶν τῆς συνθήκης, ὅτι θέλει περιορίσει τὰς
στρατιωτικὰς πράξεις τῆς εἰς τὸν κύκλον τὸν παρὰ τοῦ σκο-
ποῦ αὐτοῦ τῆς ἐπιχειρήσεως περιγεγραμμένον, καὶ ὅτι, τοῦ
σκοποῦ τούτου κατορθωθέντος, θέλει μεταφέρει ἐκ τῆς Πε-
λοποννήσου τὰ στρατεύματά τῆς.

Διεκήρυξε δὲ καὶ ὁ τῆς Ῥωσσίας Πρέσβυς ὅτι, ἔχων παρὰ
τῆς αὐλῆς του τὴν ἀδειαν νὰ συναινῇ εἰς ὅλα τὰ μέτρα, τὰ
ὅποια τὸ συμβούλιον ἤθελε κρίνει ἀρμόδια νὰ ἐπιταχύνωσι
τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς ἐν Λονδίῳ συνθήκης, καὶ πεπεισμένος
ὅτι ἡ πρότασις αὕτη τῆς Χ. Α. Μ. ἦτον ἐξόχως ἐπιτηδεῖα
νὰ φέρῃ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ τόσον ἐπιθυμητοῦ ἀντικειμένου,
δὲν διστάζει οὐδὲ στιγμὴν, κατὰ τὴν πλήρῃ ἐμπιστοσύνην,
τὴν ὅποιαν ἐμπνέουν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα τὸν κύριόν του,
ὡς καὶ εἰς τὴν Β. Α. Μ., οἱ σκοποὶ τῆς Χ. Α. Μ., νὰ
ἀποφασίσῃ ῥητῶς τὴν συγκατάθεσιν τῆς αὐλῆς του εἰς τὸ
προκείμενον μέτρον.

Συμφωνήσαντες τοιοῦτοτρόπως οἱ τρεῖς πληρεξούσιοι περὶ
τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ στείλωσι στρατεύματα εἰς τὴν Πελο-
πόννησον, ἀπεφάσισαν:

Α'. Ὅτι ἐν σῶμα στρατευμάτων θέλει ἀποδιδασθῇ ὅσον
τάχιστα εἰς τὴν Πελοπόννησον, διὰ ν' ἀποκλείσῃ ἐντελῶς
τὸ στρατεῦμα τοῦ Ἰσραήμ.

Β'. Ὅτι, ἐπειδὴ ἡ Β. Α. Μ. ἐμποδίζεται διὰ λόγους
τινάς νὰ χορηγήσῃ τὸ ἀνάλογον τῆς ἐκστρατείας ταύτης,
ἡ δὲ κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις ἐμφάνισις Ῥωσικῶν
στρατευμάτων ἐπὶ τῆς γῆς τῆς Ἑλλάδος ἤθελε παροξύνει
τὰ πράγματα, θέλει προσκληθῇ ἡ Χ. Α. Μ. ν' ἀναδεχθῇ
τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ μέτρου τούτου ἐν ὀνόματι τῶν τριῶν
Αὐλῶν.

Γ'. Ὅτι θέλει δηλοποιηθῇ τοῦτο ἐκ κοινοῦ εἰς τὴν
Ὁθωμανικὴν Πόρταν, πρὸς τὴν ὅποιαν θέλει διακηρυχθῇ

συγχρόνως, ὅτι ἡ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Χερσόνησον ἀπόφα-
σις συμμαχικοῦ στρατεύματος δὲν γίνεται με σκοποῦς
πολεμίου πρὸς αὐτήν.

Δ'. Ὅτι τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα θέλουν ἀπέλθῃ ἐκ
τῆς Πελοποννήσου εὐθὺς ὡς ἐμῶν εἰς τὰ πλεία τὸ στρα-
τεῦμα τοῦ Ἰσραήμ· ἐὰν ὁμῶς αἱ δυνάμεις αὐτοῦ τοῦ ἀρχη-
γῶ ἤθελον ὁπισθοδρομήσει διὰ ξηρᾶς, ἐμπορεῖ ν' ἀφίθῃ
ἐν σῶμα φυλακῆς κατὰ τὸν Ἰσθμὸν τῆς Κορίνθου διὰ νὰ
ἐμποδίσῃ τὴν εἰς τὴν Χερσόνησον ἐπιστροφὴν τῶν.

Εἰδοποιήσις

Πρὸς τοὺς ἐν Αἰγίνῃ Πελοποννησίους.

Κύριοι,

Οἱ ἐνταῦθα πρόκριτοι τῶν Πελοποννησίων ἤθελαν ἀπαν-
τήσαι εἰς τὴν ἐπιστολήν μου πρὸς τὸ κοινὸν τῆς Πελοπον-
νήσου, μηρολογημένην 7 Σεπτεμβρίου 1828, ὅτε αὐτὴ ἀφ-
ιερωθεῖσα εἰς αὐτοὺς ἐδημοσιεύθη εἰς τὸ φύλλον 70 τῆς
Γ. Ἐφημερίδος.

Τὸ σφάλμα εἶναι ἐδικόν μου· ἐγὼ δὲν ἠθέλησα.

Τοῦ, ἀλλ' αὐτοῦ, ἤμπορουν νὰ ἀδικήσω, ἢ ὡς στρατιώτης
μὲ τὴν ἀκάλεκτον ὕδριν τοῦ στρατιώτου, ἢ ὡς πολιτικός,
χρηματιζόμενος ἀπὸ τὰ δι' ἐμοῦ ἐνεργηθείσας ὑποθέσεις
τῶν πολιτῶν.

Τοῦ δὲ δυνατοῦ ἤμπορουν νὰ κολακεύω, καθὼς ὡς ἐπὶ
τὸ πλείστον εἰς τοῦτο ἐπ' ὅρει ἡ ἀνθρωπότης, καὶ ὥς
εἰς τὴν αἰσάντησιν ταύτην ἤθελεν ὑποκρύπτεται ὑπόνοια
χάριτος, καὶ οὐχὶ ἀλήθεια.

Ἦτον λοιπὸν ἔργον τοῦ κοινοῦ. Ἀπὸ τὰς ἐπαρχίας, ὅπου
διέτριψα πλείτερον χρόνον, ἐπρόσμενα μαρτυρίας εὐσυ-
ειδήτους, ἡπικρὸν ἐλεγχον ἀτοπημάτων μου· διὸ καὶ ἰδιαι-
τῶς δὲν ἔλειψα νὰ πέμψω εἰδοποιήσεις, ἀπαιτῶν τὸ ἐν, ἢ
τὸ ἄλλο τῶν δύο.

Ἡ βαθεῖα σιωπὴ τοῦ κοινοῦ καὶ ἐν μαρτυρικῶν τῆς Μι-
κρομάνης ἀποδείχνει τὴν εὐχάριστον τῶν ἄλλων ἐπαρχιῶν,
τὸ δὲ διάστημα τοῦ χρόνου ἀφαιρεῖ τὴν ὑποψίαν τοῦ χα-
ριζεσθαι.

Λοιπὸν, Κύριοι, εἰδοποιεῖσθε. Σεῖς οἱ ἐν Αἰγίνῃ κάμετε,
παρακαλῶ, τὴν ἀπάντησιν καθ' ὅσον γνωρίζετε τὰ κατ' ἐμὲ
ἐν φ' ὧ Θεοῦ καὶ με καθαρὰν συνειδήσιν.

Φθάνει πλέον τοῦ νὰ εἶμαι ὑπὸ εὐθύνας καὶ τὴν ἀμφι-
βολίαν· ἔχω ἀνάγκην νὰ μείνω ἐλεύθερος, καθὼς εἶναι ἐλευ-
θερία καὶ ἡ συνειδήσις μου.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 4 Ἀπριλίου 1829.

Ὁ ὁμογενὴς σας
Χαρ. Μάλης.

Εἰδοποιήσις

Παρὰ τῷ Κ. Ἀναστασίῳ Κονοφάῳ διατρίβοντι ἐν Πόρῳ εὐ-
ρίσκονται διάφορα σώματα τῆς Ἀριθμητικῆς τοῦ Βουρδῶνος με-
ταφρασθεῖσα με προσθήκας ἀπὸ τὸν σοφολογιώτατον διδάσκα-
λον Κύριον Ἰωάννην Καραντινόν. Ὅστιν λοιπὸν ἐπιθυμεῖν ἀπο-
κτήσῃ τοιοῦτον βιβλίον, δύναται νὰ διευθυνθῇ πρὸς τὸν εἰρημέ-
νον Κύριον Κονοφάον εἰς Πόρον, καὶ εἰς Ναύπλιον πρὸς τὸν
Κύριον Δημήτριον Δεσποτόπουλον.